

Svensk författningssamling

Lag om verkställighet av säkerhetsförvaring

SFS 2026:252

Publicerad
den 24 mars 2026

Utfärdad den 19 mars 2026

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs följande.

1 kap. Inledande bestämmelser

1 § Denna lag innehåller bestämmelser om verkställighet av säkerhetsförvaring enligt 33 kap. brottsbalken och om särskilda riskutredningar.

2 § Kriminalvården ansvarar för verkställigheten av säkerhetsförvaring.

3 § Vid verkställighet av säkerhetsförvaring ska följande bestämmelser i fängelselagen (2010:610) tillämpas:

1. 2 kap. 1, 2 och 4–5 §§ om placering,
2. 3–9 kap. om sysselsättning och ersättning, fritid, personliga tillhörigheter, vistelse i gemensamhet och avskildhet, besök och andra kontakter, särskilda kontroll- och tvångsåtgärder samt hälso- och sjukvård,
3. 10 kap. 2 och 3 §§ om särskild permission och inställelse vid domstol eller annan myndighet,
4. 12 kap. 1, 3 och 4 §§ om varning och handläggning,
5. 12 a kap. om avbrott i verkställigheten,
6. 13 kap. 6 § om regeringens prövning av ärenden om vistelse utanför anstalt, och
7. 15 kap. 1–4 a §§ om straff och förpassning m.m.

I 4 kap. 3 § finns bestämmelser om när sådana åtgärder som anges i 11 kap. fängelselagen får beviljas och vilka bestämmelser som ska tillämpas i fråga om sådana åtgärder.

- Vid tillämpningen av fängelselagen ska det som där sägs om
- dom på fängelse eller fängelsestraff gälla dom på säkerhetsförvaring,
 - straffets fullgörande gälla påföljdens fullgörande, och
 - permission i 10 kap. 2 § 1 gälla permission enligt 2 kap. 5 § denna lag.

4 § Bestämmelser om när säkerhetsförvaring får verkställas och om hur tiden för verkställigheten ska beräknas finns i strafftidslagen (2018:1251).

2 kap. Verkställighetens innehåll

1 § Varje intagen ska bemötas med respekt för sitt människovärde och med förståelse för de särskilda svårigheter som är förenade med frihetsberövandet.

¹ Prop. 2025/26:95, bet. 2025/26:JuU27, rskr. 2025/26:191.

2 § Verkställigheten ska utformas så att den intagnes anpassning i samhället underlättas och så att negativa följder av frihetsberövandet motverkas.

Verkställigheten ska, i den utsträckning det är möjligt utan att kravet på samhällsskydd eftersätts, särskilt inriktas på åtgärder som är ägnade att förebygga återfall i brott. Särskild vikt ska läggas vid att minska risken för ny brottslighet som innefattar angrepp mot annans liv, hälsa, frihet eller frid.

För varje intagen ska det upprättas en individuellt utformad verkställighetsplan. Verkställigheten ska planeras och utformas efter samråd med den intagne och i samverkan med berörda myndigheter.

3 § Verkställigheten får inte innebära andra begränsningar i den intagnes frihet än som följer av denna lag eller som är nödvändiga för att ordningen eller säkerheten ska kunna upprätthållas.

En kontroll- eller tvångsåtgärd får endast användas om den står i rimlig proportion till syftet med åtgärden. Om en mindre ingripande åtgärd är tillräcklig ska den användas.

4 § En intagen får under verkställigheten vistas utanför anstalten i enlighet med vad som följer av denna lag. En intagen får även vistas utanför anstalten om det sker med stöd av bestämmelser i annan lag om tillfälligt överförande av frihetsberövade personer till en annan stat.

Som vistelse utanför anstalt anses inte att en intagen, genom Kriminalvårdens försorg, transporteras utanför en anstalt med anledning av att ett beslut enligt lagen ska verkställas.

5 § För att underlätta en intagens anpassning i samhället får han eller hon beviljas tillstånd att vistas utanför anstalt för viss kort tid (permission) om

1. minst tre fjärdedelar av minimitiden har avtjänats, och
2. det inte finns en påtaglig risk för att han eller hon kommer att begå brott, undandra sig påföljdens fullgörande eller på annat sätt missköta sig.

Om det finns särskilda skäl får permission beviljas trots att den tid som avses i första stycket 1 inte har förflutit.

6 § Innan tillstånd till villkorad utslussning enligt 33 kap. 6 § brottsbalken har beviljats ska, om det inte är uppenbart obehövt, en intagen stå under bevakning då han eller hon vistas utanför anstalt.

7 § Ett tillstånd till vistelse utanför anstalt som avses i 4 § ska förenas med de villkor som behövs.

Elektroniska hjälpmedel får användas för att kontrollera att villkor som har meddelats följs.

8 § I anslutning till vistelse utanför anstalt enligt denna lag, 4 kap. 29, 29 a och 31 §§ lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål samt 2 kap. 12 § och 3 kap. 3 § lagen (2017:1000) om en europeisk utredningsorder får en intagen tillfälligt placeras i häkte, om det är nödvändigt av säkerhetsskäl eller med hänsyn till transportförhållandena.

9 § Vid tillämpningen av denna lag ska sådana villkor som uppställts för överförande av straffverkställighet från en annan stat till Sverige följas.

3 kap. Om särskild riskutredning

1 § I 33 kap. 3 och 10 §§ brottsbalken finns bestämmelser om när rätten ska besluta om att hämta in en särskild riskutredning.

2 § Rättsmedicinalverket ansvarar för genomförandet av särskilda riskutredningar.

En särskild riskutredning ska innehålla ett utlåtande om risken för att den tilltalade eller dömde begår nya brott av allvarligt slag som innefattar angrepp mot annans liv, hälsa, frihet eller frid samt de omständigheter som bedömningen grundas på.

Utredningsarbetet ska utföras med största möjliga skyndsamhet och utredningen ska omedelbart ges in till rätten när arbetet har avslutats. Utredningen ska ges in inom fyra veckor om den tilltalade är häktad och annars inom sex veckor från det att beslutet om riskutredning kom in till Rättsmedicinalverket. Rätten får bevilja anstånd, om det finns synnerliga skäl.

3 § En tilltalad som inte är häktad är skyldig att inställa sig till en särskild riskutredning på tid och plats som Rättsmedicinalverket bestämmer. Om det är möjligt ska utredningen genomföras så att den tilltalade inte hindras i sin förvärvsverksamhet eller utsätts för någon annan olägenhet.

Om den tilltalade är på fri fot ska Polismyndigheten på Rättsmedicinalverkets begäran lämna biträde för att inställa den tilltalade till riskutredningen.

4 § Sådana uppgifter om den tilltalade eller dömde som behövs för en särskild riskutredning ska lämnas ut av

1. Försäkringskassan, trots att uppgifterna omfattas av sekretess enligt 28 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400),

2. Arbetsförmedlingen, trots att uppgifterna omfattas av sekretess enligt 28 kap. 11 eller 12 § samma lag,

3. Kriminalvården, trots att uppgifterna omfattas av sekretess enligt 35 kap. 15 § samma lag,

4. Migrationsverket, trots att uppgifterna omfattas av sekretess enligt 37 kap. 1 § samma lag,

5. Totalförsvarets plikt- och provningsverk, trots att uppgifterna omfattas av sekretess enligt 38 kap. 1 § första stycket 1, 2, 3 eller 5 samma lag, och

6. den som bedriver verksamhet där det gäller sekretess enligt 25 kap. 1–5 §§ eller 26 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen eller tystnadsplikt enligt 29 § lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade, 17 kap. 11 § socialtjänstlagen (2025:400) eller 6 kap. 12 § patientsäkerhetslagen (2010:659), trots sekretess eller tystnadsplikt.

5 § Ett urin-, utandnings-, saliv-, svett-, blod- eller hårprov får tas på en person som genomgår en särskild riskutredning om det behövs för att kunna bedöma personens psykiska eller kroppsliga tillstånd.

En urinprovtagning får inte utföras eller bevitnas av någon av motsatt kön som inte är läkare eller legitimerad sjuksköterska.

4 kap. Om villkorad utslussning

1 § När rätten har beslutat om tillstånd till villkorad utslussning enligt 33 kap. 6 § brottsbalken får Kriminalvården besluta att påföljden ska verkställas utanför anstalt med särskilt stöd och under kontroll.

Verkställighet utanför anstalt får inledas först efter utgången av den minimitid som gäller för den dömde.

2 § Verkställighet utanför anstalt ska vara förenad med övervakning till dess att verkställigheten av säkerhetsförvaringen är avslutad. Kriminalvården får dock besluta att övervakningen ska upphöra vid en tidigare tidpunkt, om det inte finns en beaktansvärd risk för att den dömde kommer att begå brott, undandra sig påföljdens fullgörande eller på annat sätt missköta sig.

3 § Kriminalvården får besluta att den dömde under den villkorade utslussningen ska bli föremål för sådana utslussningsåtgärder som anges i 11 kap. fängelselagen (2010:610).

Det som sägs om skyldighet för en intagen att lämna vissa prover och om upphävande av tillstånd till en utslussningsåtgärd i 11 kap. 7 och 8 §§ fängelselagen ska tillämpas även i fråga om den som genomgår villkorad utslussning. Detsamma gäller det som sägs om beslut om upphävande av tillstånd till en utslussningsåtgärd och om överklagande av beslut i 13 kap. 3–5 §§ och 14 kap. 4 § samma lag.

4 § Bestämmelserna i 26 kap. 11 och 13–17 §§ brottsbalken ska tillämpas även vid verkställighet utanför anstalt. Därutöver får en särskild föreskrift avse vilken elektronisk kommunikationsutrustning den dömde får använda och på vilket sätt.

Vid tillämpningen av 26 kap. 11 § brottsbalken ska det som där sägs om prøvotid gälla den villkorade utslussningen.

5 § Om det finns anledning till det får Kriminalvården ändra beslut enligt 4 § om användning av elektronisk kommunikationsutrustning eller beslut enligt 26 kap. 13 § andra stycket samt 16 och 17 §§ brottsbalken eller besluta om nya åtgärder enligt dessa bestämmelser.

6 § Om den dömde bryter mot föreskrifter eller anvisningar om det som i övrigt ska gälla för verkställigheten utanför anstalt och sådana åtgärder som avses i 5 § inte är tillräckliga, får Kriminalvården besluta att en varning ska meddelas den dömde. Det som föreskrivs om varning i 38 kap. 10 § brottsbalken ska tillämpas även beträffande varning enligt denna paragraf.

Om överträdelsen inte är av mindre betydelse och det inte är tillräckligt att Kriminalvården beslutar om åtgärder enligt 5 § eller om varning, får Kriminalvården upphäva beslutet om verkställighet utanför anstalt.

7 § Om ett beslut om verkställighet utanför anstalt upphävs enligt 6 § andra stycket, ska den dömde omedelbart föras till en anstalt för fortsatt verkställighet av påföljden i anstalten. Detsamma gäller om en utslussningsåtgärd upphävs enligt 3 § andra stycket.

8 § Bestämmelser om upphävande av tillstånd till villkorad utslussning när den dömde allvarligt åsidosatt sina skyldigheter enligt denna lag eller begått ett annat brott finns i 33 kap. 8 § och 34 kap. 9 § första stycket brottsbalken.

5 kap. Övriga bestämmelser

1 § Ett beslut enligt denna lag gäller omedelbart, om inte något annat beslutas.

2 § Om inte annat föreskrivs, fattas beslut enligt denna lag av Kriminalvården.

Kriminalvårdens beslut får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Ett beslut överklagas till den förvaltningsrätt inom vars domkrets den anstalt eller det frivårdskontor där den dömde var inskriven när det första beslutet i ärendet fattades är belägen.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

3 § Ett beslut får inte överklagas enligt 2 § andra stycket innan beslutet har omprövats av Kriminalvården. En sådan omprövning får begäras av den som beslutet gäller om det har gått honom eller henne emot. Ett överklagande av ett beslut som inte har omprövats ska anses som en begäran om omprövning.

Vid omprövning enligt första stycket får beslutet inte ändras till klagandens nackdel.

Kravet på omprövning enligt första stycket gäller inte upphävande av beslut om verkställighet utanför anstalt enligt 4 kap. 6 § andra stycket.

4 § En begäran om omprövning ska vara skriftlig och ha kommit in till Kriminalvården inom tre veckor från den dag då klaganden fick del av beslutet. I begäran om omprövning ska klaganden ange vilket beslut som avses och vilken ändring i beslutet som han eller hon begär.

Kriminalvården prövar om skrivelsen med begäran om omprövning har kommit in i rätt tid. Om skrivelsen har kommit in för sent ska den avvisas, om inte förseningen beror på att myndigheten inte har lämnat klaganden en korrekt underrättelse om hur man begär omprövning.

5 § Ett beslut enligt utlänningslagen (2005:716) om att avvisa eller utvisa en utlänning som har dömts till säkerhetsförvaring får inte verkställas förrän

1. utlänningen har avtjänat minimitiden, rätten har beslutat om tillstånd till villkorad utslussning enligt 33 kap. 6 § brottsbalken och det begärs av den myndighet som ska verkställa beslutet, eller

2. verkställigheten av säkerhetsförvaringen har förts över till ett annat land.

Denna lag träder i kraft den 15 april 2026.

På regeringens vägnar

EBBA BUSCH

GUNNAR STRÖMMER
(Justitiedepartementet)